

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. kwietnia 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 9/II/17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P z siedzibą w S przedstawione we wniosku z dnia 17 marca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 17 marca 2017 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa –*

- 1. w zakresie pytania pierwszego - za prawidłowe;**
- 2. w zakresie pytania drugiego - umarzam postępowanie.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17 marca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 17 marca 2017 r., P z siedzibą w S - zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa.*

W dniu 17 marca 2017 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem „OPŁATA ZA WNIOSEK P”.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca prowadzi działalność m.in. w zakresie obrotu hurtowego paliwami ciekłymi w rozumieniu art. 3 pkt 3b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (JT. Dz. U. z 2017 r., poz. 220, dalej określanej jako: „**Prawo energetyczne**”), które spełniają również definicję paliw w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach. Są to m.in.:

- benzyny silnikowe o kodach CN 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00;
- oleje napędowe o kodach CN: 2710 19 43, 2710 20 11;
- lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe o kodach CN: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19;
- ciężkie oleje opałowe o kodach CN: 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39, 2710 20 90.

Działalność Spółki obejmuje również magazynowanie powyższych paliw w zarządzanej przez Spółkę nowoczesnej bazie paliw posiadającej odpowiednią ku temu infrastrukturę (w tym instalacje magazynowania paliw ciekłych) oraz zaplecze logistyczne. W ramach powyższej działalności Spółka magazynuje paliwa należące do innych podmiotów (w tym do wiodącej krajowej rafinerii, na podstawie zawartej długoterminowej umowy składu).

W ramach prowadzonej działalności Spółka może dokonywać również tzw. usługowego uszlachetniania paliw, polegającego na usługowym mieszaniu (blendowaniu) paliw z dodatkami uszlachetniającymi. W wyniku takich procesów powstają tzw. paliwa premium, przy czym należy podkreślić, że procesy te obejmują wyłącznie mieszanie paliw oraz dodatków do paliw należących do usługobiorców Wnioskodawcy (tj. właścicielem mieszanych paliw oraz właścicielem mieszanych dodatków do paliw są każdorazowo kontrahenci Spółki, a samo mieszanie ma charakter zlecanej Spółce usługi).

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował do tut. Organu następujące pytania:

1. Czy w opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże

podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz
- art. 2 pkt 18 (definicja producenta)

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie uiszczania i rozliczania opłaty zapasowej (art. 21b ust. 1, ust. 2 oraz ust. 12 ustawy) jak również wynikające z nich obowiązki o charakterze sprawozdawczym (art. 22 ustawy) - ciążą na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi?

2. Czy w opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- *art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz*
- *art. 2 pkt 18 (definicja producenta)*

oraz w świetle art. 63 ust. 1 pkt 1 i art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie m.in. tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej (art. 5 ust. 1 ustawy) ciążą na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi, oraz czy w razie ewentualnego uchybienia tym obowiązkom na Spółkę mogą zostać nałożone przewidziane w ustawie o zapasach kary administracyjne?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

1. W opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- *art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz*
- *art. 2 pkt 18 (definicja producenta)*

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie uiszczania i rozliczania opłaty zapasowej (art. 21b ust. 1, ust. 2 oraz ust. 12 ustawy) jak również wynikające z nich obowiązki o charakterze sprawozdawczym (art. 22 ustawy) - **nie ciążą** na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi.

2. W opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- *art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz*
- *art. 2 pkt 18 (definicja producenta)*

oraz w świetle art. 63 ust. 1 pkt 1 i art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie m.in. tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej (art. 5 ust. 1 ustawy) **nie ciążą** na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi, a w razie ewentualnego uchybienia tym obowiązkom na Spółkę **nie mogą** zostać nałożone przewidziane w ustawie o zapasach kary administracyjne.

W ocenie Spółki tego rodzaju obowiązki ciążą każdorazowo na podmiotach będących właścicielami danych paliw oraz dodawanych do nich dodatków uszlachetniających.

UZASADNIENIE STANOWISKA WNIOSKODAWCY:

Pojęcie „produkcji” oraz „producenta” w rozumieniu ustawy o zapasach w kontekście obowiązku uiszczania opłaty zapasowej.

Ustawa o zapasach nakłada poszczególne obowiązki (w tym uiszczania opłaty zapasowej oraz tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz określone obowiązki sprawozdawcze) na przedsiębiorców posiadających status handlowca lub producenta w rozumieniu tejże ustawy, przy czym w opisanych okolicznościach bezprzedmiotowa wydaje się analiza statusu handlowca (status ten odnosi się zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach związany jest z czynnością przywozu - której nie dotyczy niniejszy wniosek).

W odniesieniu natomiast do statusu producenta, kluczowe znaczenie mają definicje ujęte w art. 2 pkt 8 oraz pkt 18 ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach odpowiednio pod pojęciami

- produkcja paliw – *[rozumie się;]* wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich;

z kolei w świetle art. 2 pkt 18 tejże ustawy:

- producent - [rozumie się:] przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, **z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.**

O ile zatem można stwierdzić, iż same procesy realizowane w zarządzanej przez Spółkę bazie paliwowej stanowią produkcję w rozumieniu ustawy o zapasach, o tyle z mocy precyzyjnego i jednoznacznego wyłączenia działalności usługowej produkcji na rzecz innych podmiotów - Spółce nie można przypisać statusu producenta w rozumieniu tejże ustawy.

Stanowisko to jest zgodne nie tylko ze znaną Spółce i akceptowaną przez Prezesa ARM praktyką rynkową (m.in. według wiedzy Spółki największy krajowy operator logistyczny w sektorze paliw płynnych - nie realizuje obowiązków wynikających z ustawy o zapasach obowiązkowych w odniesieniu do prowadzonej usługowej produkcji paliw), ale również z publicznie dostępnymi decyzjami Prezesa ARM, w których potwierdzano, iż usługowa produkcja paliw nie implikuje powstania, po stronie przedsiębiorcy, obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej (opublikowane stronie internetowej www.arm.gov.pl decyzje Prezesa ARM o numerach BPI-3F/15, BPI-24F/15, BPI-3/I/16, BPI-6/I/16, BPI- 7/I/16, BPI-15/I/16).

A zatem można uznać, że wyłączenie z definicji producenta tzw. „usługowej produkcji paliw” wynikającej wprost z przepisu art. 2 pkt 18, które zostało wielokrotnie potwierdzone przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, za jednolitą i nie budzącą wątpliwości linię orzecniczą Organu.

W ocenie Spółki już powyższe argumenty uzasadniają wydanie na rzecz Spółki wnioskowanej interpretacji.

Administracyjna kara pieniężna, jako danina publiczna w rozumieniu art. 10 ustawy o SDG.

Przedsiębiorca, działając na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o SDG, może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Pojęcie daniny publicznej zostało zdefiniowane w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 z późn. zm.), według którego daniny publiczne to podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Zatem do danin pieniężnych należą, podatki, w tym akcyzy, cła (niekiedy zaliczane do kategorii podatków), składki, opłaty, dopłaty, inne świadczenia pieniężne niemające funkcji represyjnej (zob. na ten temat B. Brzeziński, W. Matuszewski, W. Morawski, A. Olesińska, *Prawo finansów publicznych*, Toruń 2001, s. 183-185; C. Kosikowski, *Finanse publiczne. Komentarz*, Warszawa 2007; S. Owsiak, *Finanse publiczne. Teoria i praktyka*, Warszawa 2005). Jako daniny publiczne należy kwalifikować również kary pieniężne.

W ocenie wnioskodawcy nie powinna budzić jakichkolwiek wątpliwości zasadność wydania na rzecz Spółki wnioskowanej decyzji (interpretacji Prezesa ARM) w odniesieniu do obowiązku uiszczania i rozliczania opłaty zapasowej. Wszak bezsprzecznie opłata ta stanowi daninę publiczną, a zatem objęta jest obowiązkiem wynikającym z art. 10 ustawy o SDG.

Dodatkowego komentarza wymaga natomiast kwestia zasadności wydania interpretacji również w odniesieniu do obowiązków związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów obowiązkowych.

Ewentualne uchybienie obowiązkom w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw wiąże się z nałożeniem przewidzianych w ustawie o zapasach kar pieniężnych (art. 5 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 1 pkt 1 i art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy). Kara taka wynosi równowartość iloczynu kwoty 4500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych.

Kara pieniężna nakładana w postępowaniu administracyjnym stanowi natomiast daninę publiczną w rozumieniu art. 10 ustawy o SDG.

Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2013 r. o sygn. akt II O W 134/13

Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że organ właściwy do nałożenia kary pieniężnej, jest również organem właściwym do wydania pisemnej interpretacji co do zakresu zastosowania przepisu stanowiącego podstawę do jej nałożenia, na podstawie art. 10 ustawy o SDG.

Podobnie, karę pieniężną za daninę publiczną, uznał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r. sygn. akt. II SAB/Go 8/09, według którego *„Użyty w przepisie art. 10 ust. 1 ustawa o SDG zwrot: "daniny publicznej" nie został sprecyzowany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, jest również rozmaicie definiowany w piśmiennictwie. Najogólniej łączy się go jednak z obowiązkiem świadczenia (zazwyczaj pieniężnego) na rzecz państwa lub innego podmiotu publicznoprawnego w celu realizacji zadań o charakterze publicznym. Istotą takiego świadczenia jest jego powszechny, przymusowy i bezzwrotny charakter. Daninami publicznymi będą zatem w pierwszej kolejności podatki i opłaty, także cła, dopłaty, państwowe pożyczki przymusowe, wszelkiego rodzaju sankcje i kary pieniężne. Oznacza to, iż podatki stanowią odrębną kategorię danin publicznych, jednakże nie wyczerpują ich zbioru. Pod pojęciem "daniny publicznej" należy zatem rozumieć szereg świadczeń (w tym opłat) o charakterze nie podatkowym, o ile spełniają powyższe warunki."*

Sankcja z art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy jest ograniczona jedynie do podmiotów (producentów w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy lub handlowców w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy). Wobec powyższego, bez ustalenia czy spełniona jest przesłanka statuująca Spółkę jako producenta w rozumieniu ustawy nie jest możliwe stwierdzenie, czy zastosowanie do Spółki może mieć ta sankcja.

Zatem do prawidłowej interpretacji art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach niezbędne jest dokonanie wykładni przepisów tej ustawy odnoszących się do obowiązku tworzenia i utrzymywania samych zapasów obowiązkowych, a więc do regulacji zawartych w treści formułowanego przez Spółkę pytania.

Celem art. 10 ustawy o SDG jest uzyskanie stanowiska organu co do tego w jakich warunkach realizuje się obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej (tu: nałożenia kary pieniężnej), tak aby zagwarantować przedsiębiorcy, że nie zostanie obciążony sankcjami finansowymi lub karami w zakresie, w jakim

zastosował się do uzyskanej z właściwego organu pisemnej informacji - wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 września 2014 r. sygn. akt VI SA/Wa 793/14.

Na marginesie należy dodać, że Prezes Agencji Rezerw Materialowych *de facto* dokonał już raz wykładni przepisów ustawy o zapasach dotyczących kar pieniężnych, wydając decyzję numer 30/II/16, w której zinterpretował przepis art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach dotyczący kary pieniężnej za nieuiszczanie w należnej wysokości lub terminie opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach.

Tytułem komentarza należy wskazać, iż stanowisko takie prezentuje „bliźniaczy” względem Prezesa ARM organ, tj. Prezes Agencji Rynku Rolnego. Ze znanych Spółce interpretacji wydanych w ostatnich miesiącach pragnie ona przytoczyć interpretację (decyzję Prezesa ARR) z dnia 27 stycznia 2017 r. nr BIO/D/W/5/2017 wydaną w odniesieniu do obowiązku realizacji tzw. Narodowego Celu Wskaźnikowego, w której Organ ten potwierdził, m.in. iż:

W myśl art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych (ust. 2 art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). W doktrynie przyjmuje się, że daninami publicznymi są w pierwszej kolejności podatki i opłaty, także cła, dopłaty, państwowe pożyczki przymusowe, wszelkiego rodzaju sankcje i kary pieniężne. Ich istotą jest powszechny, przymusowy i bezzwrotny charakter. W ocenie organu wniosek Przedsiębiorcy podlega rozpoznaniu, albowiem spełnia warunki formalne, a kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów objętych wnioskiem o ich wykładnię należy do kategorii daniny publicznej.

W świetle powyższego, w pełni uzasadnione jest również wydanie przez Prezesa ARM interpretacji dotyczącej zagadnienia ujęte w pytaniu nr 2 (oraz odpowiednio objętego stanowiskiem Spółki 2) w niniejszym wniosku.

Mając na uwadze całością przedstawionej argumentacji, Spółka stoi na stanowisku, iż w opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz
- art. 2 pkt 18 (definicja producenta)

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie uiszczania i rozliczania opłaty zapasowej (art. 21b ust. 1, ust. 2 oraz ust. 12 ustawy) jak również wynikające z nich obowiązki o charakterze sprawozdawczym (art. 22 ustawy) - **nie ciążą** na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi.

Jednocześnie w ocenie Spółki, w opisanym stanie faktycznym, kiedy to Spółka dokonuje usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi, w świetle ustawy o zapasach, w tym przede wszystkim:

- *art. 2 pkt 8 (definicja produkcji paliw) oraz*
- *art. 2 pkt 18 (definicja producenta)*

oraz w świetle art. 63 ust. 1 pkt 1 i art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach

wynikające z ustawy o zapasach obowiązki w zakresie m.in. tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej (art. 5 ust. 1 ustawy) **nie ciążą** na Spółce jako podmiocie jedynie świadczącym tego rodzaju usługi, a w razie ewentualnego uchybienia tym obowiązkom na Spółkę **nie mogą** zostać nałożone przewidziane w ustawie o zapasach kary administracyjne.

W ocenie Spółki tego rodzaju obowiązki ciążą każdorazowo na podmiotach będących właścicielami danych paliw oraz dodawanych do nich dodatków uszlachetniających.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano:

- 1. w zakresie pytania pierwszego za prawidłowe;**

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione

w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej z tytułu produkcji paliw, powstaje z chwilą wyprodukowania paliwa.

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego stanu faktycznego należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej od produkcji. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca dokonuje jedynie usługowego mieszania należących do jej zleceniodawców paliw z należącymi do tychże podmiotów dodatkami uszlachetniającymi. Wobec powyższego w świetle ustawy o zapasach Wnioskodawca nie spełnia definicji producenta.

Odnosząc się z kolei do obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 22 ustawy o zapasach, należy stwierdzić, że pozostaje on poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., albowiem obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

2. w zakresie pytania drugiego Organ umarza postępowanie w sprawie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) do danin publicznych zalicza się podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz

państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw.

Z powyższego zatem wynika, że przedmiotem interpretacji indywidualnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. mogą być sprawy, które odnoszą się do zakresu i zastosowania wyłącznie przepisów, z których wynika obowiązek dokonania przez przedsiębiorcę świadczenia pieniężnego o charakterze publicznoprawnym, innego niż podatek (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1644/11). Przepis ten zatem nie obejmuje swym zakresem interpretacji indywidualnych innych przepisów, z których wynikają obowiązki o charakterze niepieniężnym. Obowiązek o charakterze pieniężnym należy rozumieć w ten sposób, że podmiot jest zobowiązany do uiszczenia oznaczonej sumy pieniężnej. Z kolei niepieniężnym obowiązkiem będzie wtedy, gdy podmiot zobowiązany jest do dokonania określonych czynności faktycznych.

Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach nakłada na przedsiębiorców mających status producenta zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach lub handlowca zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Z kolei przepis art. 5 ust. 2 ustawy o zapasach stanowi, że w zależności od przedmiotu działalności gospodarczej, struktury produkcji lub struktury przywozu, tworzy się zapasy obowiązkowe, odpowiednio, ropy naftowej lub paliw. Definicję ustawową paliw zawiera art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy o zapasach „karze pieniężnej podlega ten kto nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości”. Jednocześnie, zgodnie z art. 63 ust. 17 ustawy o zapasach „Dniem stwierdzenia niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust 1, jest dzień podpisania protokołu, o którym mowa w art. 29 ust. 7”. Ponadto, zgodnie z art. 63 ust. 2, w przypadkach, o których mowa w ust.1 pkt 1 kara pieniężna wynosi równowartość iloczynu kwoty 4500 i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych. Zgodnie z art. 64 ust. 2 Prezes Agencji wymierza kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 w drodze decyzji od której

przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw energii. Wnioskodawca pod pozorem wniosku o wydanie interpretacji w zakresie nakładania kar pieniężnych wystąpił o wydanie interpretacji przepisów normujących sposób tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych. Powyższe przepisy nie mają charakteru przepisów, których zakres i sposób stosowania może stanowić przedmiot interpretacji, zgodnie z art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wykonanie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw polega na zachowaniu się przedsiębiorcy w inny sposób aniżeli poprzez spełnienie świadczenia pieniężnego. Przedsiębiorca będący producentem lub handlowcem zobowiązany jest tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w określonej ilości, przez określony czas oraz w określonej postaci na wypadek wystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o zapasach. Obowiązek ten zatem jest niepieniężny. Sprowadza się on do ograniczenia prawa do dysponowania określonymi ilościami ropy naftowej lub paliw, które producent lub handlowiec zobowiązany jest przeznaczyć na zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw.

W związku z powyższym, jako że wniosek Wnioskodawcy dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których z kolei wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., albowiem obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

Z całą mocą należy podkreślić, iż wniosek o wydanie interpretacji w trybie art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie może dotyczyć przepisów, z którymi związane są tylko dalsze konsekwencje prawne w postaci, odrębnie uregulowanego, obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych. Ewentualne wymierzenie kary pieniężnej jest konsekwencją niewywiązywania się podmiotu z obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, co Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Wydanie interpretacji indywidualnej w tym zakresie w konsekwencji byłoby rozstrzygnięciem konkretnej sprawy administracyjnej co z uwagi na istotę i cel wydania pisemnej interpretacji byłoby niedopuszczalne.

Przepis art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo

w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Interpretacja zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw wykracza poza dyspozycję art. 10 ust. 1 u.s.d.g. i dopuszczalny zakres interpretacji, co skutkuje brakiem podstawy prawnej do wydania decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do istoty w tym zakresie.

Wobec powyższego Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zobowiązany był w tej części umorzyć postępowanie administracyjne jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.